

er ikke en Behreidelse, jeg retter til den meget ærede Justitsminister, paa ingen Maade, den træffer efter min Mening slet ikke ham, men det er jo ikke saa lang Tid siden, at vi her i Salen have omtalt et andet Forhold, der ikke fortorer under den meget ærede Justitsminister, hvor saadanne Bestemmelser, som man havde overladt til en Minister at træffe ved Anordning, vare blevne normerede paa en Maade, som man langt fra var tilfreds med. Jeg skal derfor tillade mig at henstille til det meget ærede Udvalg, om det ikke skulde være muligt til Lovens 3die Behandling at gjøre saadanne Ændringer i den, at man noget mere i det Mindste, hvis det ikke kunde naas fuldstændig — hvad der vilde være mig det Kjæreste — kunde faae at vide af selve Loven, hvad den bestemmer skal være gjældende Ret, og at det ikke skal suppleres med ministerielle Forskrifter, hvis Indhold man indenfor den Ramme, indenfor hvilken det forudsættes at kunne gives, ingen Indflydelse har paa.

Ordføreren (Vlem): Jeg var glad ved at høre de imødelkommende Udtalelser, der faldt fra den høitærede Justitsminister. Og naar den ærede Minister tillige udtalte, at han meget ønskede, at denne Lov maa kunne komme ud, selv om han ikke ved den skulde faae alle sine Ønsker tilfredsstillende ved de Regler, den indeholder, skal jeg dertil bemærke, at ogsaa jeg vilde ønske, at vi kunde faae denne Lov ud i denne Samling, og jeg tør ogsaa sige, at vi i Udvalget have arbejdet meget samvittighedsfuldt for at fastsætte Reglerne saaledes, at de kunne blive betryggende for Arbejderne, betryggende for de Folk, der skulle arbejde ved Maskinerne, saa at man saa vidt mulig kunde undgaa de sorgelige Ulykkestilsælde, thi det er vel Noget, vi Alle kunne være enige om, at Mennekeliv og Mennestelemmer er det Dyreste, man har, og at man derfor bør og maa offre Noget for at afværge saadanne sorgelige Ulykkestilsælde, som ere forekomne navnlig i de senere Aar. Naar den ærede Minister udtalte, at han derfor ogsaa nok kunde gaa ind paa Ændringsforslagene Nr. 13 og 17 skjøndt med uogen Betænkelighed, skal jeg bemærke, at Udvalget netop sætter Pris paa, at disse 2 Ændringsforslag vedtages, fordi der er ikke saa saa Maskiner, som man ellers vil have meget Bæmselighed ved at benytte. Jeg nævnte for Exempel Hættelsesmaskiner, hvis man skulde indkapsle Svinghjulene paa dem, saa kunde man ikke bruge dem til at støre Hættelse, thi Hættelsen vilde blive stoppet ind imellem saaledes, at Maskinen

slet ikke kunde bruges. Saaledes er der flere Maskiner, med Hensyn til hvilke man ikke kan sidde her og bestemme ved Lov, at saaledes og paa den Maade skulle de benyttes. Naar man paa Landet vælger en sagkyndig Tilsynsmand, maa han tilligemed Gieren afgjøre, hvoreledes man skal indsætte betryggende Sikkringsdele saaledes, at man dog kan benytte Maskinen; det lader sig meget godt gjøre. Med Hensyn til det meget omtalte Ændringsforslag Nr. 18, hvor Flertallet har foreslaaet, at Børn under 10 Aar maa ikke benyttes til Arbejde ved Landbrugsmaskiner, medmindre de arbejde under Forældrenes eller Foresattes Tilsyn, skal jeg bemærke, at der er vist ikke en eneste Bestemmelse, som vi have drøftet saa meget i Udvalget som netop den, og naar det blev fremhævet af det ærede Medlem for Kjøbenhavns 5te Valgkreds (P. Holm), at disse Ændringsforslag har Stempel af, at det er Landboere, der have været med til at afsatte dem, vil jeg dog sige til det ærede Medlem, at han, som jeg senere nærmere skal komme til, har været for haard imod os. Vi have meget nøie overvejet disse Bestemmelser, og vi, der i det daglige Liv have haft praktisk Erfaring i disse Forhold fra den Tid, vi vare Børn, vi, som selv have været med til, som Børn at arbejde ved Maskiner, og som have benyttet vore egne Børn til den Slags Arbejde, have dog maaske bedre Syn derpaa end det ærede Medlem og Andre, der have mere Kjendskab til Forholdene i Byerne, men maaske ikke have det Kjendskab til Forholdene paa Landet som vi Andre. Jeg skal dernæst bemærke, at det, vi navnlig ere imod at forbyde Børn med Hensyn til Arbejde ved Landbrugsmaskiner, er Forbudet mod at lade dem føre Heste i en Hestegang; thi vil man forbyde dem det, saa maa man ogsaa forbyde dem at trække med Røer, Gaar eller føre med Heste for en Vogn; thi det kan være nok saa farligt som at føre med Heste i en Hestegang, navnlig naar der er de Sikkringsdele, som Loven paahyder, og jeg tror ikke, at man ved Lov skal tage Ansvar fra Forældrene saaledes, at Børningen Verdens Ting tør bestille, for de ere 10 Aar, men at Forældrene saa skulle kunne tage dem i Brug, som de ville. (Sjød t h: De skulle gaa i Skole.) De skulle gaa i Skole, siger det ærede Medlem; ja, men naar de paa Landet kun gaa i Skole hver anden Dag og ere hjemme hver anden Dag, saa skulle de ikke hver anden Dag have Lov til at tumle sig, som de ville, men man skal vænne dem til at arbejde fra Barnsben. Det er jeg bleven vænnet til, og saaledes